

En påstand jeg ikke har kunnet be- eller afvise. Under alle omstændigheder overraskede parken mig positivt med de mange spektakulære hval- og delfinarter, hvoraf man kan svømme med flere.

For indgangsbilletten kan man opleve flere løjerlige shows med delfiner og søløver præcis som i mange andre lignende attraktioner. Men smider man få hundrede kroner, kan man få lov at svømme i ca. 20 minutter med parkens legesyge falske dræberhval eller halvspækhugger, som dens danske navn er, samt et par af de mest velopdragne delfiner.

Halvspækhuggeren tilhører faktisk delfinfamilien, men dens udseende gør, at den har fået navn efter en anden typisk indbygger i maritimparker. Den legesyge halvspækhugger kan blive op til seks meter lang, hvilket er en meters penge mere end imødekommende Tønker, som jeg får lov at svømme med. Fem meter er dog ret frygtindgydende fordelt på mere end et ton, når man kan løfte hele sin krop fri af vandoverfladen. Faktisk

” Den kigger længe på mig og omfavner mig næsten med dens luffer. Meget rørende. Selv om man ved, den er trænet i årevis for at kunne agere således, skal man være skabt af koldt stål for at ikke at blive påvirket.

Fra artiklen

kan Tønker som en flyvefisk svæve flere meter gennem luften, inden den bryder gennem vandoverfladen igen. Pladask!

Jeg får lov til ride på dens ene luffe, der også kaldes albuen. Det virker som om, at det går lige så hurtigt, som stod jeg på jetski, og skummet sprøjter til alle sider, mens vi sammen borer os gennem det lune vand. Efterfølgende begynder den på sine karakteristiske høje gnække- og klykkelyde.

Den kigger længe på mig og omfavner mig næsten med dens luffer. Meget rø-

rende. Selv om man ved, den er trænet i årevis for at kunne agere således, skal man være skabt af koldt stål for at ikke at blive påvirket af samværet og omfavnelserne med et havdyr af den kaliber.

17.000 amerikanske kors

Man bliver også rørt tilbage i Manila på den amerikanske kirkegård, Manila American Cemetery and Memorial, hvor 17.206 soldater er begravet. Fler-tallet amerikanske. Også 570 filippinske soldater, der kæmpede og blev dræbt ved deres side i hjemlige farvande og i særdeles omkring Ny Guinea er stedt til hvile på denne prangende lokalitet.

Hver eneste soldat ligger under et blændende hvidt marmorkors. Kirkegården er mere trimmet end en prima golfbane. Ikke et blad vender forkert. Ikke et græsstrå er klippet skævt. Helt i trit med den fremtoning, det friserede amerikanske militær sigter efter at signalere.

I to timer er vi de eneste besøgende. Derfor kan vi i ro og mag gå rundt og

studere 25 enorme mosaikker, hvor man kan læse og grafisk se alle de søslag, amerikanske fartøjer deltog i under Anden Verdenskrig i Stillehavet. Ud over at få et indblik i, hvor omfattende indsatsen var for at trænge japanerne tilbage i egne havne, kan man forsøge at kapere samtlige navne på de mere end 36.000 soldater, hvis lig aldrig blev fundet. De er opdelt efter, hvilken af de amerikanske stater de kommer fra, og det tager ikke lang tid at finde en Jensen, Hansen eller Pedersen blandt de faldne.

Stilheden får en til at glemme, hvor voldsomt deres endeligt har været. Og den til tider enerverende støj fra Manilas spektakelfyldte gader glemmer man hurtigt, mens man forsøger at forstå, hvordan 50.000 amerikanske soldater endte deres dage så langt hjemmefra.

Tekst og foto: Simon Staun
sim@fyens.dk

Den amerikanske kirkegård i Manila er imponerende. For det første på grund af sit smukke udseende. For det andet på grund af de 50.000 navne på amerikanske faldne i Stillehavet under Anden Verdenskrig.

Halvspækhuggeren Tonker løfter sig op og imponerer to små piger med sit eget springvand.

På en meget interimistisk tømmerflåde sejles turister ind under vandmasserne på Magdapiovandfaldet. En højlydt oplevelse for de modige.